

عنوان مقاله:

آمایش سرزمین در ارتباط با آموزش و توسعه به ویژه توسعه پایدار

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات جدید در علوم انسانی، دوره 4، شماره 7 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

مریم احمدی طیفکانی - کارشناس ارشد مدیریت آموزشی دانشگاه علوم و تحقیقات، هرمزگان، بندرعباس، ایران

خلاصه مقاله:

سازماندهی مطلوب فضا در جهت نیل به اهداف و استراتژی های جامع توسعه ملی یعنی برنامه ریزی آمایش سرزمین که اساس همه انواع برنامه ریزی در کشورها، اعم از ملی و منطقه ای را تشکیل می دهد. در این برنامه ریزی در آموزش و پرورش با همه گستردگی در کلیه سطوح آن نیز از این قاعده مستثنی نیست. در واقع اطلاعات حاصل از آمایش سرزمین که با تاکید بر مناطق و پیمایش دقیق آن ها حاصل میشود نقش جامعی است از تواناییها، قابلیتها، فرصتها و نقاط ضعف هر منطقه کشور را با دقت به نمایش میگذارد. برنامه ریزان استراتژیک در آموزش و پرورش باید به یافته های آمایش دقت و توجه نمایند. تحقیق حاضر به ترسیم سیمای آمایش سرزمین در ارتباط انسان با فضای زیستی در ابعاد زیربنایی، تولیدی و امور فرهنگی و اجتماعی می پردازد و سعی دارد تا ضمن بازکاوی و تحلیل مقوله آمایش سرزمین و برخی ابعاد ملی و بین المللی آن عمدتاً فرایند تهیه آمایش سرزمین تا برنامه ریزی آموزشی بررسی شود. همچنین نظام تسهیلاتی لازم برای اجرای طرح پایه آمایش سرزمین نیز مورد بررسی قرار گرفته و در نهایت نیز به جایگاه آمایش سرزمین در نظام آموزشی پرداخته خواهد شد.

کلمات کلیدی:

آمایش، آموزش، توسعه، توسعه پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/803279>

